מודעה שניה בסדרה

אוצר החכמה גירסה 6.0

ספריה ממוחשבת ובה 26,800 ספרי קודש - מהדורת בני תורה

עכשיו בגירסה 6.0 החידוש שכולם ציפו לו
פיענוח טקסטים אוטומטי (בטכנולוגית OCR)

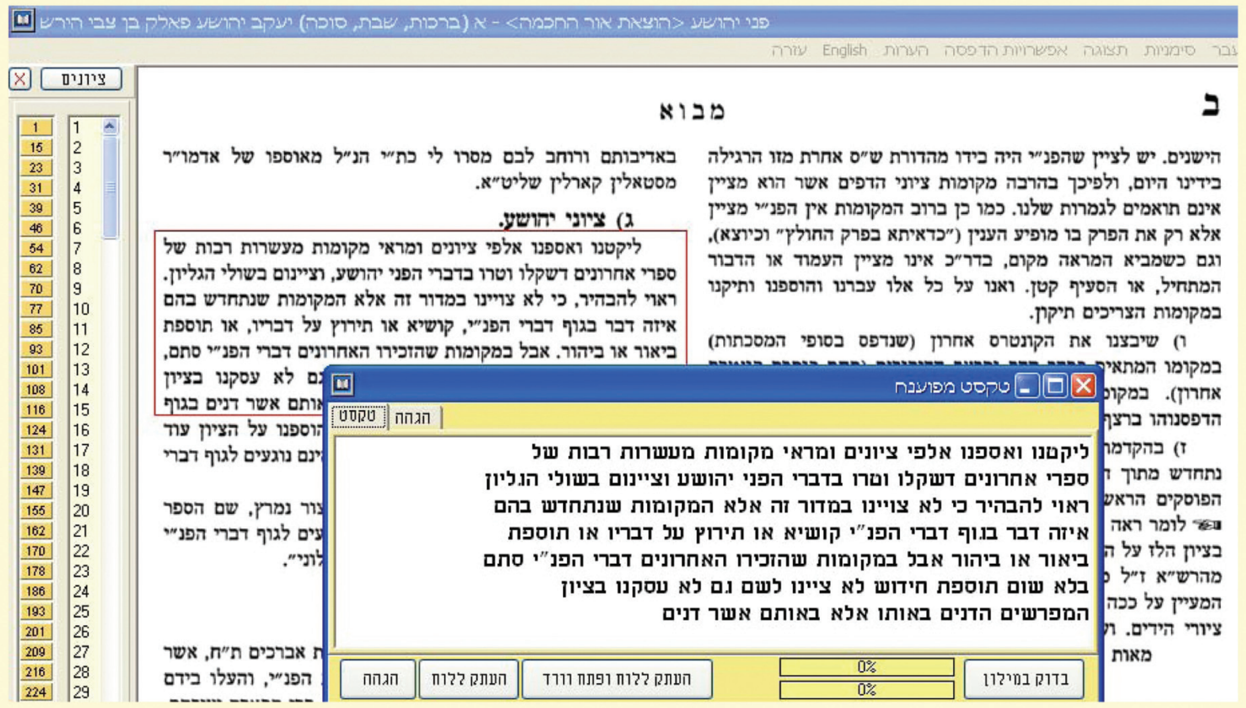
פני יהושע <הוצאת אור החכמה> - א (ברכות, שבת, סוכה) יעקב יהושע פאלק בן צבי הירש
עבר סימניות תצוגה אפשריות הדפסה הערות English עזרה
ציונים
טקסט מפוענח
טקסט
הגהה
בדוק במילון
העתק ללוח ופתח וורד
העתק ללוח
הגהה
0%
0%

ב מבוא

הישנים. יש לציין שהפנ"י היה בידו מהדורת ש"ס אחרת מזו הרגילה בידינו היום, ולפיכך בהרבה מקומות ציוני הדפים אשר הוא מציין אינם תואמים לגמרות שלנו. כמו כן ברוב המקומות אין הפנ"י מציין אלא רק את הפרק בו מופיע הענין ("כדאיתא בפרק החולץ" וכיוצא), וגם כשמביא המראה מקום, בדר"כ אינו מציין העמוד או הדבור המתחיל, או הסעיף קטן. ואנו על כל אלו עברנו והוספנו ותיקנו במקומות הצריכים תיקון.

ו) שיבצנו את הקונטרס אחרון (שנדפס בסופי המסכתות) במקומו המתאים

באדיבותם ורוחב לבם מסרו לי כת"י הנ"ל מאוספו של אדמו"ר מסטאלין קארלין שליט"א.

ג) ציוני יהושע.

ליקטנו ואספנו אלפי ציונים ומראי מקומות מעשרות רבות של ספרי אחרונים דשקלו וטרו בדברי הפני יהושע, וציינום בשולי הגליון. ראוי להבהיר, כי לא ציינו במדור זה אלא המקומות שנתחדש בהם איזה דבר בגוף דברי הפנ"י, קושיא או תירוץ על דבריו, או תוספת ביאור או ביהור. אבל במקומות שהזכירו האחרונים דברי הפנ"י סתם,

טקסט מפוענח:

ליקטנו ואספנו אלפי ציונים ומראי מקומות מעשרות רבות של
ספרי אחרונים דשקלו וטרו בדברי הפני יהושע וציינום בשולי הגליון
ראוי להבהיר כי לא ציינו במדור זה אלא המקומות שנתחדש בהם
איזה דבר בגוף דברי הפנ"י קושיא או תירוץ על דבריו או תוספת
ביאור או ביהור אבל במקומות שהזכירו האחרונים דברי הפנ"י סתם
בלא שום תוספת חידוש לא ציינו לשם גם לא עסקנו בציון
המפרשים הדנים באותו אלא באותם אשר דנים

בחר את הקטע שברצונך להקליד מתוך התמונה, ובאופן אוטומטי, בתוך שתים או שלש שניות הקטע כולו מוקלד. ניתן להעתיקו למסמך וורד ולערכו עם או בלי שינויים.

ניתנת אפשרות להגהת הטקסט המוקלד, ע"י הצגת תמונת כל מילה ומילה מעל המילה המוקלדת, כמו כן בעזרת מילון מובנה, מציגה התוכנה טעויות בפיענוח הטקסט.

חיפוש חפשי !

מפאת בעיית גניזה, נאלצנו לטשטש מילים וקטעים. אתכם הסליחה. (במקור הטקסטים בהירים וברורים).

ע"י כתיבת מילה או רצף מילים ולחיצה על כפתור "חפש", תערוך התוכנה חיפוש בכ-20,000 ספרים מהמאגר

לדוגמא: הנה בברכת החודש אנו מבקשים "חיים ... בהם יראת שמים ויראת חטא" ותיכף מוסיפים לבקש "חיים ... בנו אהבת תורה ויראת שמים כו'". וצריך להבין הכפילות? חיפשנו ב'אוצר החכמה', ונפרסו לפנינו תוצאות רבות. הרי חלק מהן:

מראה איש

והנה בתפלת ברכת החודש אנו מבקשים: "חיים [redacted] בהם יראת שמים ויראת חטא. חיים [redacted] עושר וכבוד, חיים [redacted] בנו אהבת תורה ויראת שמים", ולכאורה למה חוזרים ומבקשים פעמיים על יראת שמים, אלא דלפי מש"כ מתבאר שפיר, דקודם אנו מבקשים על יראת ה[redacted] והיינו "יראת שמים ויראת [redacted]", כדי שתהי' יראת החטא ק[redacted] לחכמתנו, ואחרי שנלמד את התורה ונגיע לדרגה "שתהא בנו אהבת תורה" שאהבה זו תקנה מקום בנפשנו ובלבנו, אז נוכל להגיע ליראת הו[redacted] שאינה באה רק ע"י למוד התורה ואהבתה, ולכן אנו מזכירים אותם ביחד "אהבת [redacted] ויראת ש[redacted]", שע"י למוד ואהבת ד[redacted] נגיע ליראת הרו[redacted], וכמו שנתבאר.

נטעי איתן

עיר חנוך

יגדיל תורה (סלוצק)

החפץ חיים חייו ופעלו

בתפלה של ברכת החודש אנו מתפללים על "חיים [redacted] בהם יראת שמים ויראת [redacted]" ומיד לאחר מזה אנו מתפללים על "חיים ש[redacted] בנו אהבת תורה ויראת שמים". מה טעם אנו מתפללים על יראת שמים פעמיים? משום שבינתיים אנו מתפללים גם על "חיים של [redacted] וכבוד", שמעתה יראת השמים שמקודם לכן נתונה ב[redacted] זקוקים איפוא לתפלה מחדש על יראת שמים...

בתורתו יהגה

אמרי יושר

ברכת אברהם

ג) יסוד שעליו יש לבנות את כל הבנין של קיום חובתו בעולמו של התלמיד להכניס בעומק ליבו א[redacted] תורה וי[redacted] שמים. בברכת החודש מתפללים שהי"ת יתן לנו חיים ש[redacted] בהם אהבת תורה ויר"ש, ומקשים העולם, למה חוזרים על יראת שמים מאחר שכבר הזכירו חיים [redacted] בהם יראת שמים ויראת חטא. ונראה הביאור בזה שכאן התפלה על [redacted] שמים, שא[redacted] תהיה בין לתורה. ללמוד וללמד ולעמוד בה. ובין ליראת שמים, ואם זוכים שיש א[redacted] לזה, אז הכל הולך בקלות. כי בחשק ניגש ואין דבר קשה לבן שאוהב את [redacted] ורוצה לעשות לו נחת רוח.

זה השלחן

השיב "החפץ חיים" - הטעם לבקשה כפולה זו היא, שלאחר הבקשה הראשונה על י[redacted] שמים, אנו מבקשים [redacted] עושר וכבוד", וכאשר חוזרים לד' אמות של אדם העושר והכבוד - שוב לא נותר הרבה מיראת ש[redacted] הראשונה שהוענקה לו, והוא צריך לשוב ולבקש: "חיים שתהא בנו אהבת [redacted] ויראת שמים..." (בעל החפץ חיים)

מוסר ודעת

אך יש עוד ד[redacted] גדולה-יותר מיראת חטא, הוא שאנו מבקשים (בברכת החדש), "[redacted] בהם יראת שמים ויראת חטא", - ואח"כ שוב חוזרים ומבקשים "חיים שתהא ב[redacted] יראת שמים". **והלא** כבר בקשנו מקודם יראת [redacted] (שהיא יר[redacted] הרוממות) ואפילו יר[redacted] חטא, שהיא הדרגא היותר-גבוהה ב[redacted] הרוממות, ומהי הבקשה השניה של יר[redacted]ת-שמים? **וביאר** בשיח יצחק, (בסידור הגר"א, בצלותא דאמרוי שנדפס לאחר שחרית דחול), כי יש בני אדם אשר יש בהם יראה, ומ"מ אין בהם או[redacted] שמים, על-כן הוסיף לבקש שתהא בנו אהבת [redacted] שמים, והבן, עכ"ד.

בית ישראל

אהבת תורה ויראת שמים, היינו יראת ד[redacted] בגין דאיהו ר[redacted] וכו' [הנ"ל] הנה אחר שהתפלל על יראת שמים ויראת חטא מתפלל עוד הפעם על אהבת תורה ויראת שמים, כן הוא הנוסחא בסידורים שלנו

הפרדס

בברכת החודש מתפללים אנו כחום: "[redacted] שיש בהם יראת שמים ויראת חטא". ומיד אנו כופלים תפילתנו ואומרים שוב: "[redacted] בנו אהבת תורה ויראת שמים". אומר הרב מבריסק זצ"ל. כי אין זה נכון לומר [redacted] על יראת-שמים חוזרת על עצמה פעמיים, מכיון

בית פגא

ים בזה יהי' ניחא לנו מדוע ביהי רצון של מברכים החודש נכפלה בה בקשת יראת שמים משא"כ בשאר הבקשות אינן נכפלות כי אם פעם אחת ולדברינו הנ"ל שתי בקשות הנה חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא היינו הראשונה להיות בורח מן העבירה--

מאורי שערים

נחלת יעקב

זכות אבות

ישראל ואורייתא

בית ישראל

יהי רצון מלפניך וכו' שתחדש עלינו וכו' ותתן לנו וכו' ה[redacted] שיש בהם יראת שמים ויראת חטא וכו' שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים.

יש להבין את הכפילות: יראת שמים ויראת חטא ושוב פעם: ויראת שמים.

ואמרתי לפרש על פי דברי בעל חידושי הרי"ם ז"ל על מאמרו של אנטיגנוס: ויהי [redacted] שמים עליכם

מגיד משנה

יחל ישראל

שני סוגי ד[redacted] הללו מצויים ב"ברכת החודש", הנאמרת בשבת שלפני ראש חודש. שם אנו אומרים: "יהי רצון מלפניך... שתחדש עלינו את [redacted] הזה לטובה ולברכה, ותתן לנו ד[redacted] ארוכים... [redacted] שיש בהם יראת חטא (בנוסח ספרד: [redacted] שיש בהם יראת שמים ויראת חטא")... [redacted] שתהא בנו אהבת ת[redacted] ויראת שמים וגו'". מדוע אנו מזכירים פעמיים את היראה?

אלא שבתחילה אנו מבקשים, שתהיה בנו קודם כל "יראת [redacted]" כ[redacted] ובדברי רבי חנינא "שיראת חטאו ק[redacted] לחכמתו". רק לאחר שנזכה לאותה

שלמי שמחה

זכר לאברהם אליעזר

לבאר מה דקשה בנוסח יהי רצון שמברכים בברכת החודש [redacted] שיש בהם יראת שמים ויראת חטא ואח"כ אומרים עוד הפעם שיש בהם אהבת תורה ויראת שמים. שתי פעמים יראת שמים בתפלה אחת למה? דומני שכונת התפלה דהנה ישנם תרי גוונא יראה הנקראים בפי תלמידי הבעש"ט ז"ל יראה ע[redacted] ויראה [redacted]

הערה חשובה:
במקור - הטקסט בהיר וברור. מפאת הקטעים הטעונים גניזה, נאלצנו לטשטש מילים. איתכם הסליחה!

עוד דוגמאות חיפושים מאוצר החכמה!

הטורי אבן במגילה הקשה אהא דאין חש"ו מוציאין אחרים ידי חובת קריאת ה... לפי שאינם בני חיובא. וקשה אמאי אינם יוצאים, הא כיון דמטים אוזנם לשמוע א"כ יצאו על ידי ... של עצמם למ"ד הרהור ... דמי.

חיפוש קל באוצר החכמה, הניב מאות תוצאות בנידון זה, והרי כמה דוגמאות.

נפש חיה

אלף המגן

ברכת שמעון

כתב סופר

בית יצחק

משנת יעבץ

אבן ישראל

אורח לחיים

וילקט יוסף

קהלות יעקב

מוריה

שומע מדין הרהור על עצמו. וז"ל הטורי אבן מגילה י"ט. במשנה הכל כשרין לקרות את [redacted] זרץ מחשו"ק והיינו טעמא משום דהו"ל אינו [redacted] כדבר ואינו מוציא אחרים ידי חובתו. וק"ל הא בפ"ב דברכות דייק רבינא ממתניתין דהתם דהרהור דמי והשתא אמאי חשו"ק אינו מוציא אחרים ידי חובתן הואיל והן אינם [redacted] בדבר, הא אפילו בשומע מפי המחויב אי אפשר לו

נועם מגדים

רוחא שמעתתא

מברך לא לפניה ולא לאחריה ובגמ' שם אמר רבינא זאת אומרת ...... כד"ד דאי ס"ד לאו כדיבור דמי למה מהרהר כו' והק' בטורי אבן (מגילה י"ט ע"ב) מהא התם הכל כשירים [redacted] את המגילה חוץ מחרש שוטה וטעמא דמילתא כיון שאינם [redacted] בדבר א"א להם [redacted] אחרים י"ח. והק' הט"א ואי הרהור כ[redacted] למה אינם

רש"ש, ברכות

בית יחזקאל

ישורון

בברכת ה[redacted], דאורייתא או דרבנן למאי נ"מ לאפוקי רבים ידי [redacted], וכו', אמאי לא יצא, הא לרבינא ממילא יצא השומע מטעם הרהור [redacted] דמי, וכן הטורי אבן במגילה י"ט ע"ב בד"ה חוץ מחש"ו הקשה ג"כ לרבינא דס"ל בברכות כדבור דמי אמאי חש"ו אין [redacted] אחרים ידי חובתן הואיל והן אין מחוייבין בדבר הא אפילו בשומע

ילקוט יוסף

עורה שחר

אוצר חיים

קובץ 'הנאמן'

ובספרים שלי הבאתי מה שתירוץ הטורי אבן במגילה (דף י"ט), בשמע המגילה מחרש שוטה וקטן שאין יו[redacted] מפני שפטורים ממקרא מ[redacted] מדוע לא יוצאים ידי חובתו על ידי הר[redacted] דנפשיה (וראה גם בדרוש וחדוש להגאון רבי עקיבא איגר ז"ל שהקשה כך בברכת הר[redacted] אם נשים יכולות להוציא אחרים, עיין ברכות דף כ'. והלא אפשר להוציא מטעם ד[redacted] כדבור דמי), וכתב דיוצאים מקרא [redacted], וכיון דקורא אינו מחוייב בדבר

חשוקי חמד

והנה הטורי אבן במגילה דף יט ע"ב הקשה על הא דתנן חרש שוטה וקטן אינם [redacted] אחרים ידי חובתן, ולרבינא דדייק ממתני' בברכות (דף [redacted] ע"א) דהרהור [redacted] דמי, אמאי חרש שוטה וקטן אין [redacted] אחרים ידי חובתן, הואיל ואין [redacted] בדבר, הא אפילו בשומע מן המחויב אי אפשר

מצפה איתן

רבבות אפרים

[redacted] את המגילה מחרש שוטה וקטן אינו יוצא י"ח משום שאינו [redacted] בדבר אינו יכול להוציא אחרים י"ח. והקשה הטורי אבן דל מהכא קריאת החרש הא לרבינא הרהור [redacted] הלא יכול ל[redacted] בהרהור דנפשיה דהא בין כך צריך לשמוע כל מלה מהקורא. אבל אם

לפלגות ראובן

דהכא הא מה"ת תוציא בהרהור ומדרבנן דבעי דיבור תוציא משום חיובא דרבנן דאיתא גם בנשים עיי"ש ולענ"ג ליישב עפימ"ש הטו"א בחי' למגילה (דף י"ט) במתניתין שם דהכל כשרין לקרות את [redacted] חוץ מחש"ו וכו' והקשה שם ג"כ כנ"ל

דגל יהודה

ד' י"ט ע"ב **במשנה** הכל כשרין [redacted] את המגילה חוץ מחש"ו, והקשה הטו"א לרבינא דס"ל ד[redacted] כדיבור דמי, אפילו כשהקורא אינו מחויב בדבר, למה אין [redacted] על ידי מה שהוא מטה אזנו לשמוע מה

חמדת אריה

במוסף שבת קדש של 'יתד נאמן' נשאלה שאלה: מה כוונת הפייטן: "רוב בניו וקניניו על ... תלית" וכי ... את קניניו של המן על העץ? חיפוש של שניות אחדות באוצר החכמה הניב בין השאר את התוצאות דלהלן:

אמרי אמת

שלמי תודה

ח) **בזמר** לחנוכה "מעוז צור ישועתי" אומרים: "רוב בניו וקניניו על [redacted] תלית". וצ"ב מהו "וקניניו" וכי את נכסיו תלו על העץ. ויש שרצו לפרש, עפ"י מש"כ הרמב"ם בפ"ט מהל' עבדים ה"ב. וכו

רנת יצחק

יקרא דמלכא

שדה צופים

ישורון

שיחות מרן הגרא"מ זצ"ל — תפה

רוב בניו וקניניו על [redacted] תלית

בפיוט לחנוכה — "מעוז צור", רוב בניו וקניניו על [redacted] זלית, יש להבין מה שייך תליה בקנינים וחפצים, עד שאמר רוב בניו וקניניו על [redacted] זלית.

ושמעתי ממרן זצ"ל לפרש עפי"ד הרמב"ם פ"ט מהל' עבדים ה"ב שכתב שעכו"ם [redacted] בניו ובנותיו שנאמר מהם [redacted] ע"כ, ומבואר דעכו"ם יש לו [redacted] הגוף בבניו, אף שישראל אין לו [redacted] בזה, ולפי"ז י"ל שזהו הפירוש בפיוט "רוב בניו וקניניו על תלית, שקניניו קאי על [redacted] מכיון שהיה גוי, היו הם קניניו, והפייטן כפל הענין של ב[redacted] וקניניו משום החרוז. (מהרה"ג ר' יהודה אריה דינר שליט"א)

חידושי ר' מנחם כ"ץ פרוסטיץ

בזמר לחנוכה "רוב בניו וקניניו על [redacted] תלית". לכאורה קשה מה פירוש "וקניניו על [redacted] תלית" הרי רכושו וקניניו לא נתלו על העץ. וי"ל ע"פ הכתוב במגילת אסתר (ה' י"א) "ו[redacted] להם המן את כבוד עשרו" וגו' ואח"כ אמר "וכל זה איננו [redacted] לי" ודרשו חז"ל (מגילה ט"ו ע"ב) "מלמד שכל [redacted] של אותו רשע חקוקין על לבו ובשעה שרואה את מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה איננו

ילקוט מעם לועז

וכיון שכל בית גנזיו היו חקוקים על לבו. נמצא שבשעה שנתלה [redacted] גם קניניו והוא שנאמר בפיוט מעוז צור: כ' [redacted] קומת ברוש ביקש אגגי בן המדתא [redacted] לו לפח ולמוקש. וגאותו נשבתה. ראש י[redacted] נשאת ואויב שמו מחית. רוב בניו וקניניו על [redacted] תלית.

נזר התורה

[וע"ד צחות י"ל כי זהו שרמז כאן 'וקני[redacted] היכן מצינו שתלו ממונו, ויתכן לפי האמור [redacted] זה הו[redacted] מבית קדשי הקדשים, וממונו ניתן לבנין [redacted], נמצא ניתן ממונו - על העץ]. וזה עצמו

טעמא דקרא

רוב בניו וקניניו על [redacted] תלית. יל"פ עפ"י הרמב"ם רפ"ט מעבדים דגוי רשאי ל[redacted] את בניו, ולפי"ז קניניו קאי ג"כ על [redacted] שהם קניניו למוכרם, אך משי"כ [redacted] בניו צ"ע דבמגילה ט"ו ב' מבואר שהיו לו ר"ח בנים ולא תלו אלא י' וי"ל דרוב בניו היינו [redacted] בניו דהיינו ה[redacted] וכמש"כ במ"ב סי' תר"צ בשם הרוקח שאלו [redacted] הי' כל א' [redacted] על ת"ק אבל שאר בניו הדיוטות היו וכ"כ הא"ע בפ' ויספר [redacted], לורש אשתו את רוב בניו דהכונה לח[redacted] של בניו ע"ש.

בית ועד לחכמים

ברכת אברהם

בזמר לחנוכה 'מעוז צור ישועתי' כתוב רוב בניו וקניניו על [redacted] תלית, ומה שנזכר תליית קניניו על [redacted] פירש בס' שפתי צדיק לפורים (אות מ"ח), דאכן איתא בגמ' (מגילה דף ט,ו) ובמדרש (שהובא בילקוט שמעוני) עה"פ (אסתר ה,יג) וכל זה איננו ש[redacted] לי בכל עת אשר אני רואה וגו', מלמד שכל בית [redacted] של המן הרשע היו חקוקים על לבו, ובשעה שהוא רואה את מ[redacted] בי אמר כל זה איננו שוה לי עיי"ש. ומסתמא כשבא להמסיבה עם המלך והמלכה היה לבוש ברוב קניניו ונתלה עמו עכ"ל השפתי

עוזר ישראל

וקניניו, על העץ תלית. [הקשו המפרשים על מה שאומרים "...וקניניו על העץ תלית", הרי [redacted] של המן לא תלו על העץ? ויש לומר שהוא ביטוי לביטול קניניו. ויש מפרשים [redacted] והיו כל קניניו והתפאר בהם מאד, על העץ תלית'. ויש מפרשים [redacted] על "מְחִיתָ", כלומר ואת בניו וקניניו מ[redacted], ואת המן [redacted] על העץ'.]

רבבות אפרים

בזמר מעוז צור וכו' אומרים רוב בניו וקניניו על העץ ה[redacted], ולכאורה מה הכונה דגם קניניו על ד[redacted] תלית, האם לממונו ולרכושו, אתמהה, ואולי לעבדיו שהם קניניו של אדם, [ועי'

ממלכת כהנים

וקניניו על העץ ר[redacted] צ"ע, מה פרוש שתלו קניניו על [redacted] ואולי הכוונה לעבדיו ושפחותיו, שהם [redacted]

אולם, יש לעיין, מנא ליה לפייטן דבר זה, דבפסוק כתוב, שתלו רק את [redacted] ואולי י"ל ע"פ דברי רבינו בחיי סוף פרשת בשלח, בביאורו למה שכתוב אצל תליית בני המן (אסתר ט, י) "ובבזה לא שלחו את [redacted]", משום שנכסי אסורים בהנאה, וא"כ כל [redacted] של המן, שהיה שייך בהם תליה כגון עבדים ושפחות תלו, משום שהיו א[redacted]ם בהנאה. אבל עדיין יש לעיין, מדוע תלו אותם דוקא.

אח"כ ראיתי בהוספות הנ"ל ל"טעמא דקרא" שמפרש 'קניניו', וה"ל "יש לפרש על פי דברי הרמב"ם ריש פרק ט מהלכות עבדים, דגוי רשאי ל[redacted] את בניו, ולפי"ז קאי גם כן על בניו, שהם [redacted] 'מוכרם' וכו', עכ"ל. לפי"ז 'רוב בניו וקניניו' שניהם קאי על [redacted] ויש לבאר הכפילות על פי דברי הרוקח, שהבאנו לעיל כל אחד מעשרה אלו היו ממונים על חמש מאות איש

הגהות וביאורים לכל בו

בשו"ת חיים שאל ח"א סי' צ בשם הרדב"ז (סי' תקלג) שס"ל שאף במלכי אוה"ע נכסיהם ל[redacted], וכן מוכח מדברי שו"ת מהר"ם אלשיך סי' סז. ואגב יש להעיר בלשון הפיוט: "מעוז צור", במש"כ הפייט לענין המן: רוב בניו וקניניו על

יקרא דאורייתא

האגוד

חשוקי חמד

אבני המקום

שהיו קטועי ראש. ולפי"ז שמעתי לבאר הא דאיתא בזמר לחנוכה "רוב בניו וקניניו על ד[redacted] תלית", וצ"ע מהו רוב בניו, ולהנ"ל ניחא דהיו קטועי ראש ולא היו אלא רוב ב[redacted]. אמנם לפי פשוטו הכוונה ריבוי ב[redacted], וכמו שכתוב [redacted] להם המן את כבוד עשרו ורוב [redacted] ושם בודאי הכוונה ל[redacted] בנים. וע"ע בטעמא דקרא בסוף אסתר. וע"ע במגדים חדשים שהאריך בדברי המדרשים אם אותם שנתלו הם אותם

כתב אמת

ולפי"ז שוב אי אפשר לפרש דמה שאמר כאן בזמר "רוב בניו ו[redacted] קאי וקניניו דהרי משנעשה המן עבד למרדכי פקע קנינו בבניו, ותו אין זה נקרא קניניו.

ובפירוש "מטה יהודה" בסדר זמירות שבת (דף ס"ו ע"א) ביאר מה שאמר "וקניניו", עפ"י מה שאמרו בגמ' מגילה (טו:) עה"פ "וכל זה [redacted] שוה לי" מלמד שכל [redacted] של אותו רשע חקוקין היו על לבו. וא"כ נמצא דכשנתלה המן ממילא היו [redacted] תלויים.

אכן למש"כ הגאון יו"ט דקודם שנהרגו כל זרע עמלק [redacted] ליהנות מנכסיו. אלא שנהגו חומרה בעצמם "ובביזה לא [redacted] את ידם". לזה רוצה הפייטן לרמז מעלת עם ישראל, דאף שנהרגן רק 'רוב בניו', וממילא לא [redacted] עליהם ליהנות מקניניו, מ"מ עם ישראל נהגו לחומרה ו"רוב בניו וקניניו על ה[redacted] תלית", ולא נהנו מהם כלל. ודו"ק.

ויעש העץ